

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudkyň Michaely Bejčkové a Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: C. C. C., zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2014, čj. MV-66941-3/SO/SEN-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, čj. 6 A 206/2014-56, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) vydalo dne 18. 4. 2014 rozhodnutí, jímž zamítlo žalobcovu žádost o povolení k přechodnému pobytu z důvodu nesplnění podmínek podle § 87b ve spojení s § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Žalovaná zamítla žalobcovu odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Následnou žalobu zamítl městský soud rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvádí, že sdílí společnou domácnost se svou manželkou paní N. T. T. H., jejich společným nezletilým synem a nezletilým synem manželky Š. Š. z předchozího vztahu s občanem České republiky. Vztah stěžovatele a nezletilého Š. Š. odpovídá vztahu otec a syn; nezletilý nepochybně považuje stěžovatele za svého otce. Pro obě děti by tedy vycestování jejich otce znamenalo nepřiměřený zásah a bylo by v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, konkrétně s čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Stěžovatelova manželka i jeho biologický syn mají na území udělen trvalý pobyt, tedy nejvyšší pobytové oprávnění, a vzhledem k tomu, že syn manželky je občanem České republiky, je jejich vycestování z území spolu se stěžovatelem nepředstavitelné.

[3] V důsledku nabytí právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí stěžovateli hrozí bezprostřední újma, neboť přichází o oprávnění k pobytu na území ČR. Pokud z ČR nevycestuje, vystavuje se nebezpečí nelegálního pobytu na území. Stěžovatel odkazuje na judikaturu NSS, konkrétně na usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a rozsáhle z něj cituje. Dále stěžovatel upozorňuje na své právo na spravedlivý proces. Ze všech těchto

důvodů má stěžovatel za to, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by mu vznikla nepoměrně větší újma, než která by vznikla jeho setrváním na území.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou v této věci naplněny. Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[7] Soud s ohledem na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku ke svému rozhodnutí vždy potřebuje znát konkrétní individuální skutečnosti, pro které stěžovatel o odkladný účinek žádá. Povšechné tvrzení o stěžovatelově „*naprosto nepřiměřeném zásahu do rodinného života*“ nemůže bez dalšího obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. V tomto ohledu je přirozené, že pokud na území některého státu cizinec žije řadu let, nežije „ve vzduchoprázdnu“ a aspoň nějaké základní společenské a příp. rodinné vazby si utvoří vždy. Stěžovatel ve skutečnosti neuvádí, v čem by spočívala nepoměrně větší újma na jeho straně, resp. nezletilých dětí, kdyby vycestoval, např. tím, že by tvrdil a doložil pevnou vazbu dětí na něj, či dokonce jejich citovou, finanční nebo jinou závislost na jeho péči apod. Nezletilé děti zde mají svou matku a první z dětí také svého biologického otce. Stěžovatel netvrdil obdobné skutečnosti ani ve vztahu ke své manželce. Tyto důvody lze jen stěží z návrhu dovodit. Pokud by NSS uznal za dostačující pro přiznání odkladného účinku obecná tvrzení, která vznáší stěžovatel v této věci, popřel by tím výjimečnou povahu institutu odkladného účinku. V takovém případě by se totiž přiznávání odkladného účinku stalo pouhou formalitou. To však zjevně nebyl záměr zákonodárce.

[8] Podobně obecně jsou formulovány i případné komplikace při hájení práv stěžovatele v soudním řízení.

[9] NSS si je vědom své judikatury (usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a na něj navazující usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS), která v případě cizinců spíše tíhne k tomu, aby byly odkladné účinky kasačním stížnostem přiznávány (za podmínek tam specifikovaných), a na kterou ostatně odkazuje i sám stěžovatel. Přesto NSS nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné, neboť stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně by utrpěl nepoměrně větší újmu než třetí osoby v případě, že by odkladný účinek nebyl přiznán. Dále by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem ČR na umožnění vstupu a pobytu na území těch cizinců, kteří k tomu mají řádné oprávnění.

pokračování

[10] Rozhodnutím o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu